

THDR. FILIP ŠTOJDL

Duchovním
Plzeňské diecéze
Církve československé husitské

*Milujte se navzájem bratrskou láskou,
v úctě dávejte přednost jeden druhému.
Římanům 12, 10*

Sestry a bratři,

chci z tohto místa poděkovat všem za mnoho let, kdy jsme směli spolupracovat a tvořit společenství, byť plné různorodosti a barev, darů, jedinečnosti každého z nás. Především však chci poděkovat všem svým přátelům, alespoň tak nás nazval Ježíš: "vy jste moji přátelé".

Za svou biskupskou službu se mi povedlo mnoho věcí, v mnoha věcech jsem se mýlil a dělal chyby začátečníka.

To, co mne nejvíce sužovalo na biskupské službě, byla jakási odtrženost od reality obyčejných lidí, laiků i hledajících, která v celé církvi není už dlouhá desetiletí v pořádku.

Klanové" uspořádání církve nedovoluje učinit změny k lepšímu, změny, které by znamenaly radikální milost a proměnu, skutečnou hlubokou duchovní obnovu a nezávislost na politické či jakékoliv jiné moci tohoto světa.

Ježíš říká, že bez něj nemůžeme činit nic. Ale, co když se jen zaštiťujeme posvátnými jmény jako je Ježíš, víra, láska, Bůh a mnohými dalšími? Co s tím?

Program, který jsem před lety navrhoval, nevyšel a asi nikdy ani nevyjde, neboť je příliš idealistický. Osobně mu však věřím a stojím si za ním.

Nejsme společenstvím! Jsme rozdělení, soudíme druhé, nenávidíme, pomlouváme a přesvědčujeme druhé o té jediné své pravdě. Kdybych parafrázoval Václava Havla: "naše církve nevzkvétá". Což se projevuje už poslední roky a obzvláště nyní před volbou nového/nové/ biskupa/biskupky.

KONTAKT

Z onoho programu, který jsem před lety navrhoval cituji jen letmo:

- Naše uzdravení závisí na jednotě církve a pevnému přimknutí se k Ježíšovi a jeho následování.
- Naší jedinou autoritou je milující Bůh, tak jak se projevuje v našem společenství a patriarcha, biskupové, kněží i jáhni, pastorační asistenti a další jsou pouze služebníci, kteří nám nevládnou a jsou vždy pravdiví k sobě i druhým.
- Jediným požadavkem pro členství v církvi je touha po společenství, kde nám všem bude dobře a budeme se všichni cítit v bezpečí.
- Naše církvev má jediný hlavní účel, a to je předávat radostnou zvěst Evangelia za pomoci bohoslužeb, modlitby, svátostí, náslouchání a přátelství k těm, kteří jakkoliv trpí, bez ohledu na to zda jsou členy církve, nebo se jedná o hledající, či agnostiky, příslušníky jiných náboženství a další.
- Církvev by neměla propůjčovat své jméno žádné politické organizaci, či korporátu, neměla by být závislá na penězích, majetku a prestiži, aby nás tyto věci nevzdalovaly od našeho poslání.
- Měli bychom být soběstační nikoliv na základě marketingu, developerství a tzv. investic, ale podílet se na všem - především pomocí darů nás samých.
- Všechny naše institucionální orgány by se měly vyrovnat s tím, že stále ubývá věřících (proč asi?), a přizpůsobit se tomu tak, aby veškeré uspořádání odpovídalo skutečnosti.
- Neměli bychom mít ve svých řadách tzv. "věřící z povolání", ale láskyplné služebníky, kteří dostávají přiměřenou odměnu za svou službu.
- Mnohem více se musíme otevřít a být nízkoprahovým místem, kam může vstoupit kdokoliv a nemusí se bát funerálního prostředí.

- Naše bohoslužby, veřejná vystoupení a další, by vždy měla být založena na evageliu, radosti a naději, kterou chceme předávat světu.
- Naše vztahy s veřejností by měly být založeny na přitažlivosti svobody svědomí, laskavosti, důvěře, přátelství a Evangeliiu.
- Evangelium Ježíše Krista musí být duchovním základem, tak abychom vždy dávali přednost bližnímu před osobnostmi a skupinovým či individuálním egem.

Nikdy, ani v tom nejhorším snu, by mne nenapadlo, že před volbou nového biskupa/biskupky, bude kolovat celá řada dopisů, telefonů, esemesek, neveřejných schůzek, kde se bude dařit lži a polopравdám a často i útokům "**ad hominem**". Toto mne opravdu děsí, a nehodlám se proto ani účastnit diecézního shromáždění, neboť mám svou důstojnost a integritu.

V preambuli **Naše víra** stojí, že jsme uspořádáním církvi presbyterní (vedenou laiky) s episkopálními (biskupskými) prvky. Přiznejme si, že je to už mnoho let naopak. Kněží si vytváří rady starších ze svých kamarádů a kamarádek, ústřední rada je vedena biskupy a laici jsou opět vybíráni podle toho, jak "souzní".

Být pravdivý sám k sobě je základem pro onu Svobodu svědomí, kterou smíme používat a nikoliv zneužívat.

Chci na závěr poděkovat všem, kteří mne za poslední dobu opatrovali ve svých modlitbách, chci poděkovat svým nejbližším spolu-pracovníkům a přátelům a věřím, že nový biskup/ nová biskupka, bude takový/ taková, jak slibuje a prezentuje se, zůstane věrný/á službě těm nejmenším a nezapomene, že pouze síla větší než jeho/její, milující Bůh, může věci měnit, pokud se této síle věrně oddá. Často jsem sám na toto zapomínal.

Tento list bych rád zakončil touto modlitbou Karla Rahnera:

Bože, děkuji ti za všechno, co jsi po mně v životě chtěl. Buď pochválen za čas mého narození. Buď veleben za mé dobré hodiny i hořké dny. Buď požehnán za všechno, co jsi odepřel. Nепropouštěj, Pane, svého tvrdohlavého a líného syna ze svých služeb. Ty máš moc nade mnou i v oné hlubině, kde zcela sám rozhoduješ o mém věčném osudu. Ponechej

si mne ve svých službách po všechny dny mého života. Žádej si, co chceš, ale dej mi jen to, co ty ukazuješ. Budu-li ve tvé službě unavený, pak ať není unavená tvá trpělivost se mnou. Ty přicházíš, ty dáváš sílu, abych začal vždycky znovu. Abych doufal navzdory vší naději, abych věřil ve vítězství. které je tvým vítězstvím ve mně, ve všech porážkách, které jsou mými porážkami. Amen.

Žehnám Vám milí přátelé i nepřátelé, objímám Vás a ještě jednou děkuji. Prosím za Vás, abyste mi odpustili, a také já tímto odpouštím.

S pozdravením pokoje váš

ThDr. Filip Štojdl
V Praze 22. května 2023

Tel.: 777 617 261

email: bratrfilip@gmail.com

www.bratrfilip.cz

